

[Ninn-Hansen.]

bankerne og sparekasserne ind i billedet. Jeg tror, at vi ved at sammenknytte disse to ting kunne få en mere enkel ordning og en ordning, der er mere tilfredsstillende, fordi man kan blive færdig med skatten i første omgang i stedet for at risikere en efterbeskatning.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Det er rigtigt, at jeg har sagt noget om et skattestop, men det var jo for indeværende år, og det tror jeg da også jeg kan holde. Det var jo i forbindelse med det forlig, der blev indgået mellem venstre, de radikale og socialdemokratiet om at klare de økonomiske problemer, vi havde i foråret — og jeg vil gerne gentage, at jeg var meget glad for, at venstre gik med i dette forlig — at jeg sagde, at så kom der ikke flere buketter i indeværende finansår. Det har jeg jo også holdt indtil nu i hvert fald, og med det træk, der har været på reserverne, og som hr. Henry Christensen kender, tror jeg, jeg kan sige, at det kan vi også holde i resten af finansåret. Derimod har jeg ikke sagt, at vi fremover for al evighed skulle kunne have et skattestop; sådan forestiller jeg mig det da ikke.

Vi har fremsat et finanslovsforslag, som bygger på, at udgifterne i dette forslag er dækket af de indtægter, der automatisk vil komme med de skatter, vi har. Men det er jo udtrykkeligt præciseret, at hvis der kommer yderligere udgifter, må der skaffes dækning. Dette gælder f. eks. merindtægtsfradraget. Det blev jo sagt fra min side allerede ved vedtagelsen her i folketinget, at det var en udtrykkelig betingelse for regeringens medvirken til at vedtage denne udtalelse, eller hvad det nu var, denne erklæring om, at vi skulle gøre noget ved beskatningen af merindtægterne, at hvis det gav et provenutab — og det ved vi jo det giver — måtte der også skaffes dækning herfor. Det gælder også alle de andre ting. Andet har jeg altså ikke sagt hidtil, og andet vil jeg heller ikke sige fremover, end at hvis folketinget vedtager ting, som koster flere penge, må man også skaffe dækning herfor; det er helt naturligt.

Jeg er altså enig, 100 pct. enig, i den linje, som hr. Henry Christensen giver udtryk

for: at der skal være denne sammenhæng mellem de ændringer og forbedringer, vi foreslår, og så den samlede skattereform, og det er derfor, jeg mener, at der ikke er noget betænkeligt ved at sætte lønmodtagerfradraget op nu; i hvert fald set fra vor side, fra regeringens side, ligger det helt på linje med det, der alligevel skal gennemføres, og da vi regner med — men det er måske for optimistisk — i løbet af foråret at kunne gennemføre denne skattereform, også omfattende indtægtskattereformen, mener jeg ikke, der er noget forgjort ved at foretage denne ændring i ligningsloven, for ellers kan lønmodtagerfradragets forhøjelse jo ikke træde i kraft til den tid.

En anden ting, man skal være opmærksom på ved drøftelsen af disse ting — det gælder også hustrufradraget — er, at det, der må ske i første omgang — hvis det nu går sådan, som jeg forestiller mig med hensyn til gennemførelse af en merværdiafgift — er, at der må gives kompensation for det tryk, som merværdiafgiften vil lægge på de lavere indkomster. Det er alle partier jo enige om. Jeg vil ikke på regeringens vegne tage patent på, at vi i særlig grad skulle ønske eller ville kræve kompensation — det har jeg også givet udtryk for før. Jeg tror, at der er enighed mellem de partier, som har forhandlet igennem disse 2 år, om, at der skal gives kompensation til de lavere indkomster, når vi gennemfører merværdiafgiften. Det er en af grundene til, at jeg tror, man skal være lidt tilbageholdende i øjeblikket, inden man begynder at dele ud af de penge, der kan blive til rådighed ved en eventuel gennemførelse af merværdiafgiften.

Så kan man sige, at det gælder da også lønmodtagerfradraget. Ja, det gør det, men lønmodtagerfradraget er mere generelt end hustrufradraget og kan derved indgå i afvejelsen af den kompensation, der skal gives de forskellige indkomster. Men det afgørende er dette: hvis man vil gennemføre en selvstændig beskatning af hustruindkomsten om 2 år, kan det sagligt set ikke være rimeligt at gennemføre en forhøjelse af hustrufradraget på indeværende tidspunkt. Men når jeg er betænkelig ved at foretage en væsentlig forhøjelse af hustrufradraget, er det altså både af finanspolitiske grunde og af den grund, som hr. Henry